

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204287
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817204287.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: Š. V., S.. XX.X.XXXX, M. W. Q., H. XXX, právne zast. Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.605,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 1. júla 2019 č.k. 10Csp/55/2017-174

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku pod č. II. a III..
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi 850,00 eur istiny s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 25.4.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá .
- III. Nepriznáva žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 850,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 25.4.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Nárok uplatnil žalobca ako spotrebiteľ zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere zo dňa 13.1.2010, ktorú uzavrel žalobca so žalovaným, č. XXXXXXXXXX.

3. Žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že na základe predmetnej zmluvy o úvere bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 322,00 eur v 12-tich mesačných splátkach po 56,00 eur, v celkovej výške 672,00 eur. Žalobca celkom uhradil žalovanému sumu 2.004,00 eur, ktorá skutočnosť bola preukázaná potvrdením od zamestnávateľa žalobcu zo dňa 15.3.2017. Žalovaná suma preto predstavuje preplatok, ktorý žalobca zaplatil žalovanému nad rámec poskytnutej sumy úveru, čo odôvodnil tým, že zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, v danom prípade neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o RPMN, výšku úrokovej sadzby, termín konečnej splatnosti a preto v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere, ktorým je údaj o poplatku v zmluve o úvere vo výške 322 eur z dôvodu neurčitosti, ako aj ustanovenia o zabezpečení úveru formou blankozmenky.

4. Súd prvej inštancie vydal vo veci dňa 18.4.2017 platobný rozkaz č.k. 10Csp/55/2017-20, proti ktorému podal žalovaný odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že nemožno súhlasiť s tým, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko úver bol žalobcovi poskytnutý na účel výkonu povolenia, čo vylučuje možnosť subsumovania predmetnej zmluvy pod režim spotrebiteľských zmlúv a jedná sa o zmluvu uzavretú podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného nemožno hovoriť o absencii náležitostí zmluvy, ktoré namietal žalobca. Zdôraznil tiež, že údaj o RPMN a výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. Žalovaný mal zato, že v danom prípade nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy, ktorá nebola vyhlásená za neplatnú a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy ani k jej zrušeniu. Zároveň vzniesol námietku premlčania pre prípad, že sa súd prikloní k tvrdeniu žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia. Mal za to, že nárok žalobcu v sume 866,- eur sa premlčal v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť dňa 9.4.2015, kedy sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení tým, že plnil nad rámec istiny, a táto uplynula dňa 9.4.2017. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Vo veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 10Csp/55/2017-55 zo dňa 25.10.2017, tak že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 605,00 eur istiny s 5% ročným úrokom z omeškania od 25.4.2017 do zaplataenia a zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žalobu v časti ohľadom úrokov z omeškania od 30.1.2017 do 24.4.2017 zamietol. Proti rozsudku v časti zamietajúceho výroku podal žalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/180/2018-147 zo dňa 26.4.2019 rozhodol tak, že odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby v časti úrokov z omeškania a zrušil rozsudok v ostatných výrokoch a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie ako aj nepoužitie eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 1 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v kontexte znenia účinného od 1.5.2018, berúc do úvahy aj vznesenú námietku premlčania a plynutie subjektívnych a objektívnych lehôt.

6. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie opätovne posúdil nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/, ods. 5, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) § 9, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

7. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že predmetná zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy a na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že v zmluve o úvere bolo uvedené, že úver bol žalobcovi poskytnutý na výkon zamestnania, nakoľko žalobca bol v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom, trvalým bydliskom a v čase uzavretia nebol podnikateľským subjektom. Vzal za preukázané, že uvedená zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. i/, j/, y/ zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v nej absentujú údaje o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN a priemernej hodnote RPMN, čo má za následok, že zmluva o úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. Dôvodil, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal vrátiť žalovanému len sumu vo výške poskytnutého úveru 350,00 eur, sumu vo výške 1 605,00 eur zaplatil žalobca žalovanému bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

8. Zároveň súd prvej inštancie s prihliadnutím na námietku premlčania vznesenú žalovaným dôvodil, že nakoľko žalobca počnúc od splátky marec 2014 plnil žalovanému navyše, nárok žalobcu ohľadom zaplatených splátok do 9.4.2015 sa premlčal v objektívnej premlčacej dobe. Z uvedeného dôvodu žalobu v uvedenej časti zamietol.

9. O nároku v časti úrokov z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a priznal žalobcovi úrok z omeškania od 25.4.2017 do zaplataenia, nakoľko mal z preukázané, že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanému doručená dňa 24.4.2017.

10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že nakoľko žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 52% a neúspešný bol v

48% , čo predstavuje úspech žalovaného, vzhľadom na približne rovnaký úspech strán, žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol preto rozsudok zmeniť tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. V dôvodoch odvolania žalobca namietal nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Mal za to, že záver súdu prvej inštancie, ktorý posúdil úver vyplývajúci zo spornej Zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov, pričom neustálil, o ktorú zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia sa jedná, má vplyv aj na okamih plynutia subjektívnej doby žalobcu. Uvedol, že žalobca sa mohol objektívne dozvedieť o tom, že Zmluva trpí vadami a je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov až z rozhodnutia súdu prvej inštancie. Zároveň namietal, že žalovaný v konaní síce vzniesol námietku premlčania, avšak neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, že by sa žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel ešte pred podaním žalobného návrhu, nakoľko mal za to, že žalovaný v priebehu konania neprodukoval žiadne dôkazy. Preto záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca samotnými úhradami splátok mal vedomosť o tom, že nemusí plniť, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani v právnej úprave, pričom uvedené netvrdila a ani nepreukazovala žiadna zo strán sporu. Žalobca zastával názor, že tým, že sa súd prvej inštancie uvedeným postupom odklonil od ustálenej súdnej praxe, bol povinný aj uvedený odklon v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite odôvodniť. Uvedeným postupom súd prvej inštancie odoprel žalobcovi právo na spravodlivý súdny proces.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP (a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, čo vyplýva aj z obsahu odvolania odvolateľa a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.9.2020 o 10,35 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 20.8.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

15. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy

skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd nevzhliadol naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov a preto sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v znení účineného konkrétneho odôvodnenia súdom prvej inštancie.

23. Vychádzajúc z obsahu spisu v danej veci súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetného úveru ako bezúročného a bez poplatkov správne vychádzal zo spotrebiteľskej povahy právneho vzťahu sporových strán úverovej zmluvy. Žalobca uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, Zmluvy o úvere, kde na jednej strane vystupoval on ako spotrebiteľ a na druhej strane žalovaný ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko žalovaný opak v konaní nepreukázal. Bolo preto dôvodné na daný právny vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v OZ o spotrebiteľských zmluvách. Právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere upravenej v Obchodnom zákonníku vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Táto zmluva vzhľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Súd prvej inštancie na vec správne aplikoval ustanovenia § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a taktiež § 39, §451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

24. Žalobca v odvolaní namietal aj posúdenie vznesenej námietky premlčania a postup súdu prvej inštancie pokiaľ ide o stanovenie okamihu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby.

25. Odvolací sú po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru o nedôvodnosti uvedenej námietky a to aj s odkazom na už ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere.

26. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Ustanovenie § 107 OZ ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je 2-ročná a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplatnenie subjektívnej premlčacej doby a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je 3 roky a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov. Aj plynutie týchto lehôt je stanovené odlišne a aj ich plynutie a skončenie nie sú na sebe závislé. Osobitne je upravený aj začiatok plynutia týchto premlčacích dôb. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Naproti tomu plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor; v zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (R 25/1986).

29. Zároveň Najvyšší súd SR uviedol, že v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektne a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia. Nakoľko v danom prípade bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru vyplýva priamo zo zákona a to titulom neplatnosti v tomto znení dojednania, správne súd prvej inštancie uviedol, že od splátky marec 2014 žalobca plnil žalovanému navyše, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil, keďže prijímal plnenie bez právneho dôvodu (451 OZ), pričom subjektívna premlčacia lehota môže plynúť len v rámci objektívnej.

30. V prípade predmetnej úverovej zmluvy súd prvej inštancie správne uzavrel, že zaplatením splátky formou zrážky zo mzdy v mesiaci február 2014, žalobca uhradil žalovanému požičanú istinu 350,00 eur, a teda od ďalšej splátky v mesiaci marec 2014 plnil nad rámec sumy poskytnutej žalovaným. Objektívna lehota teda vo vzťahu ku splátke zaplatenej v mesiaci marec 2014 uplynula v mesiaci marec 2017, a preto z dôvodu premlčania, je tento nárok premlčaný aj ku splátke zaplatenej 9.4.2014 a jej uplynutia dňa 9.4.2017. Ku podaniu žaloby došlo dňa 12.4.2017, teda až po márnom uplynutí objektívnej lehoty (iba v rámci ktorej môže plynúť subjektívna lehota) uvedených splátok za mesiace marec, apríl a preto, čo sa týka splátok od mesiaca máj 2015 do septembra 2016, spolu vo výške 850,- eur, tieto splátky premlčané neboli a preto ich súd správne žalobcovi priznal podľa § 451 OZ a § 456 OZ.

31. V ostatnej časti odvolací súd poukazuje na dôvody a závery prijaté súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku a na tieto v celom rozsahu poukazuje, nakoľko žalobcom namietané skutočnosti nie sú spôsobilé spochybníť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie.

32. Odvolací súd preto výrok č. II. napadnutého rozsudku ako vecne správny potvrdil v spojení so súvisiacim výrokom III. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).